

BUREAU EN REDACTIE : Drukkerij COLLEE (Naaml. Maatsch.) TONGEREN Postcheks rekening n. 84855. Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 9,50 per jaar, vooraf betaalbaar. 20 centiem ten nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

AANKONDIGINGEN. Prijs per regel fr. 0,50 Tusschen Allerlei in Provincie nieuws fr. 1,00 Vermissen en doodsberichten fr. 2,00 Kleine Aankondigingen : van 1 tot 4 regels fr. 1,50 Elke regel meer fr. 0,25 Voor meer dan één inlassing prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor donderdag middag.

Oorlog en Rommel.

Het is gekend en iedereen voelt het, dat de oorlog zoo niet alles, dan toch grootdeels heel de wereld in stormrisico gebracht heeft.

De leidende standen hebben de teugels moeten afgeven aan onoverwinnelijke, die van volksleiding en volksbestuur maar weinig kennis hadden, en die, in plaats van alles in goede wegen te brengen, het werk van den oorlog voortzetten, door luuaue macht meer in stormrisico dan in orde te vinden. Zij zijn genegen meer en meer nieuwheden in stand te brengen, die niet tegen 't minste verbetering zijvoeren.

Vroeger werden de nieuwe wetten goed bestudeerd, ten minste door eenige voornamste kamerleden, naar wier gezaghebbend woord met eerbied werd geluisterd.

Nu worden een aantal nieuwe wetten voorgedragen en gestemd door leden, die zich niet eens de moeite geven de nieuwe wetsbepalingen te doorgronden of er de draagkracht van af te meten.

Wat vroeger de eerste plicht was der wetgevers, bestond in de grondige kennis der Grondwet, om te voorkomen dat een nieuwe wet in strijd zou zijn met die Grondwet en dus ongeldig.

Nu zien zij zoo nauw niet meer en we leven niet meer onder een beschermende Grondwet maar onder de grootste wallekeur.

Het zijn de burgers in 't algemeen, bijzonder de « betalende burgers », die de onkunde der gekozenen, met een wetgevend ambt bekleed, moeten uitboeten en vele belastingen moeten betalen, die zij anders niet zouden schuldig zijn.

De opstel der wetten, die in vorige tijden ook nog al eens te wenschen liet, is thans zoodanig duister en ingewikkeld, dat zelfs beoefende wetssmannen er niet meer wijs uit worden.

Dit is nu weer het geval met de nieuwe wet op het zegelrecht en andere gelukkbepalingen.

Advokaten, notarissen, deurwaarders en meer anderen, die deze wet moeten naleven en uitleggen, kunnen er moeilijk wijs uit worden.

't Is het zelfde met de belastingbrieven, die de neringdoeners ter invulling krijgen voor de bedrijfs- en andere belastingen.

Hier wordt de moeilijkheid nog veel groofter, omdat zelfs ontwikkelde lieden er geene klare inzichten, doordien alle jaren de invullingsbrieven in vorm en toepassing veranderen.

Bij het begin van de toepassing van de belasting op inkomsten waren er reeds vele ontvangers en andere staatsambten, die uit dien doelhof van wetsbepalingen niet konden geraken en hun ontslag gaven, uit vrees er hunnen geest bij te verliezen en hier of daar in een zuchtus te komen, maar nu zijn er ook reeds jonge beamten, die tegen die gestuurdende wetten niet bestand zijn.

Zoo ook is het thans met de toepassing van overdrachts- en kwittantiezegels, in zoverre dat vele neringdoeners en verbruikers niet meer weten of zij nog goed kunnen doen.

Geen wonder dan ook dat in de kleine en middelmatige nijverheid de toepassing der wetten naodelijk werkt op veler geest, zoodat hier ook reeds menige geest verstoord is.

MENGELWERK VAN «DE POSTRIJDER».

Erfgenamen van Tilgate

NAAR HET ENGELSCH

GRANT ALLEN

— Is M. Mac Gregor reeds terug ? Neen, maar voor het middagmaal zou hij voorzeker daar zijn. Guy zou hem dus afwachten en ook in het gasthof middagmaal.

Blossichen zou hij gedwongen zijn er den nacht over te brengen, maar 't d'it veranderde niets aan zijn besluit : hij wilde kost wat kost Mac Gregor spreken.

Doek de zo neigde langzamerhand meer naar het Westen en Mac Gregor was niet te zien. Montague Newitt had waarschijnlijk het inzicht niet nog terug te keeren.

Uren en uren vervlogen en niemand te zien.

Da herbergijer, een braaf man, gaf wel de zijne vrees te kennen. Hij hoopte dat er den gentelmaen, die zulke groote sommen bij zich had, toch geen ongeluk overkomen was. Met een fortuin op zak loopen, is in woeeste streken als de moerassen van Devonshire, altijd gevaarlijk. En dat hij wel geld bij zich had, had 'h' gezien, toen de vreedmending zijne brievenstapel uit-haalde om den bod te betalen.

Met twee of drie duizend ponden mog men niet gaan wandelen in die eenzame bergkloven.

Guy, van zijnen kant, had een zinsich ander gedacht van de verdwijning. Op de een of andere manier moest Montague Newitt gewaar geworden zijn dat hij scherpverloerd was, en om van een geestwa-

Buiten het feit, dat de toepassing der wetten jaar in jaar uit veel tijd doen verliezen, die anders uitsluitend aan 't beheer der zaken kon toegewijd worden, werkt zij ook heel naodelijk op den gemoedstoestand van velen.

In grooto nijverheden is dit zoo erg niet: die beschikken over de noodige geldmiddelen om desnoods een of meer bedienden met de toepassing der wetten te gelasten, maar daar, waar de patroon bij zijne gewone besommeringen er nog dit werk bijkrijgt, is het voorwaar geen aangenaam iets.

En toch gaan de kamers voort, onder wetgevendende vorm, de eene ouzinnigheid na de andere te plegen.

De wet op het inkomen en op andere geldklopperijen bestaat reeds sinds 1919, en nog zijn zij er niet in gelukt eens duidelijke en eenvoudige wet voor te stellen.

Het goal der belastingbetalers die jaarlijks te veel betalen door de onduidelijkheid en de slechte toepassing der wetten, moet ruim groot zijn, des te meer daar naar hunne opgaven niet geluisterd wordt en zij aangeslagen worden volgens het goetdunken of het vermoeden der aangeslagnede beamten, die zich te gedragen hebben naar de voorschriften hun door het hooger bestuur gegeven en bekennen moeten dat het hun onmogelijk is de uitlegging der verstrekte onderrichtingen te kunnen volgen, de eene de andere soms tegensprekende.

De oorlog is dus met zijnen rommel nog niet klaar gekomen.

Gekozenen, die niets van wetten kennen, hebben nochtans het hooge woord in dit alles, bijzonder zij, die zich tevreden stellen met burgers te belasten, denkende daardoor de verklieden aangenaam te zijn.

't Is droevig om vaststellen, dat zoo iets in deze eeuw kan gebeuren, in deze eeuw van waarwijsheid en allians praat.

In 't huis van den gehangene

In het artikel van « De Tijd » (nieuwe familienaam van onze ouden vriend Ons Limburg) waarop wij de vorige week reeds antwoordden, was er nog een van die echt demagogische onopgatheden te vinden, waartegen wij heiden bijzonder willen opkomen.

Want een katholiek blad heeft den plicht zich te verdedigen, wanneer het wordt aangevallen op zijn katholicisme, en valscheijng voorgesteld als afwijkend van de leeringen der Kerk.

Onze lezers weten dat « De Tijd » en consorten er bijzonder op uit zijn het monopolie te hebben op katholiek politiek en sociaal terrein en over de gewelens van het katholiek volk.

Zoodoende willen zij hun politieke machts-wellust voldoen. Tot taktiek hebben zij, om al wie hen in hun gevaarlijke, ja noodlottige ondernemingen niet wil helpen, vlakweg als slecht katholiek, liberaal, onchristelijk enz. te schandmerken. De « nieuwe Tijdlozer » — zoals zij hem zelf noemen — slikt dat wel. Zoo deed « De Tijd » nu weer eens, in navolging der schandalige manieren van wijlen Ons Limburg, bijv. waar hij schreef :

« En het is nochtans op de restauratie van deze liberale methoden in de staatkunde en in de economie dat de heeren Postrijders aansturen. Deze nefaste politiek heeft de ontchristelijking van den werkliedenstand

kende aanhouding verschoond te blijven, had hij zich van de brievenstapel ontsaakt, en had, met al de sneheid die zijne beenen hem toelieten, de plaat gepoost om in een ander deel van het land zijn verblijf te vestigen.

Guy nam dus het besluit 's anderendaags morgens met den eersten trein naar Plymouth terug te keeren, en daar inlechtingen te vragen over de waarschijnlijke terugkomst van den man wien eens persoonsbeschrijving hij reeds eens opgegeven had.

Denzelfden dag dat Guy Waring te Mambury toekomen was, had Montague Newitt in de jaarboeken der kerk een huwelijksaakt van kolonel Klemsoott ontdekt.

Newitt was eigenlijk geoordeeld te eldelendig als Guy het zich voorstelde.

Hij had, 't is onbetwistbaar, de drie duizend ponden op zak, maar hij had het inzicht niet die aan te matigen.

Hij wilde Guy allen benaauwd maken.

Aan den geldproop der maatschappij moest eigenlijk naar binnen de vertien dagen voldaan worden : er was dus tijd genoeg. Zoodaant Newitt de waarheid van zous ontdekte hebben nopens wiland Klemsoott en zijne eerkonde zonen, hield hij de kennis, die hij van de verzvalsching had, aanwenden, om Guy te dwingen al het mogelijk voordeel te trekken uit den neteligen toestand van zijnen veronderstelden vader.

Newitt's gedachte was dat Guy en Cyriel van den kolonel elk een zeer belangrijke som zouden trekken. Nu hij hield er aan in die overtenkomst niet vergeten te worden : hij wilde ook zijn deel hebben, en om dat doel te bereiken zou hij niet aarzelen hen te bedreigen met de veropenbaring van al hetgeen hij wist over den wissel, die Guy toegelaten had aan den geldproop der diamantmijnen van Ro-Negro te voldoen.

't Was dan ook met innige vloedmating dat hij in het jaarboek der parochie St-Mary te Mambury, de volgende belangrijke

bewerkstelligt.

« We staan regelrecht tegenover de liberale economie-leer, die gij, heeren Tongersche franskiljons aanbidt. We staan rotsvast op de Rerum-Novarum-beginselen. »

Zulke taal voert « De Tijd » tegen ons blad, waarin geen regel ooit te vinden was, waarop het als voorstander eener liberale maatschappijleer ware te veroordeelen.

Zulke taal voert « De Tijd », die in navolging van Ons Limburg, gewoon wel te weiden in de huidige politieke en sociale dwalingen omtrent christelijke democratie, zijn eigen elende als katholiek sociologie ongelukkig lichtvaardig te kijk draagt.

Immers, in hetzelfde artikel schrijft hij : « Wij gaan tot het volk, om door het in praktijk stellen der christelijke beginselen te tonen dat in de waarsachtige katholiek-politiek de redding ligt van den arbeiderstand. »

En in hetzelfde nummer drukt hij ook : « Tegenover fascistien, super-nationalismen en hyper-patriotien roepen de gezamenlijke standen : Leve minister Poulet. »

Ziet, dat is nu weer de volle politiek in de christelijke democratie, iets waar de Kerk niet van hooren wil.

« De Tijd » behoort tot die honderden Rerum Novarum-schreeuwers, die de Kerkelijke wijzingen nooit ernstig bestudeerd of verstanden, of ze, met hun waren inboord, onvoorwaardelijk naast zich neer leggen, om enkel den naam uit te laten tot ophitsing van het volk.

Hij behoort tot die honderden, die Rerum Novarum schennend gemaakt hebben tot een asyl van bijna alle politieke en sociale modernismen, welke Pius XI bedoelde in de Encyciel van het aangaan van zijn Pauschap, zoals vroeger de Protestanten de zuivering der Kerk en des geloofs gebruikten als voorwendsel om beelden te stormen, de kerken af te nemen, de Sacramenten en het priesterschap af te schaffen en de vrome katholieken, die heeren bleven vereeren, als afgodendienaar te beschimpen.

« De Tijd » behoort tot die honderden schreeuwers, die niets hogenaamd zullen uitrusten om het hart des volks van materialisme en socialisme te rudden.

In het huis van den gehangene spreke men niet van de koord.

BUITENLAND.

ENGLAND. De oudste man der wereld. — « Niet trouwen voor 60 jaar, veel eten, zeer weinig bewegen, niet te vroeg opstaan, naukt slaan en zich nooit kwaad maken, is het geheim om lang te leven. »

Aldus sprekt William Smith, een Ier, die te Saintfield woont en onlangs 125 jaar oud werd.

Deze grijsaard woont in een arme hut en heeft slechts 10 shillings inkomen per week. Toch blijft hij opgewekt van karakter en ziet hij er vrij flink uit voor zijn hoogen leeftijd.

Lachend verteld de stokoude man, dat hij tot zijn 63 jaar jongzeel bleef. Tot zoolang zou hij zich bezinnen en nu ziet hij in hoe moeilijk het valt een vrouw te treden te stellen. Best is nog naar te laten begraan, vermits zij toch moet eindigen met gelijk te halen!

De vrouw van Smith is reeds geruimen tijd overleden en zijn enigste dochter woont in Schotland. Hij kan dus zijn leven naar

woorden las : — 27 Juni — Hendrik-Lucien Klemsoott, van de parochie Plymouth, jonkheer, eenzijdig soldaat in het regiment de « Grize Schotten », en Lucy Waring, jonkvrouw dezer parochie.

Hij begreep onmiddellijk waarom Klemsoott van Tilgate zich als simpele soldaat aangegeven had ; maar hij begreep ook dat die valsche aangifte, die onder ed bevestigd en als officieel stuk aanzien was, kolonel Klemsoott meer en meer onder zijn bedwang stelde.

De groote zaak, nochtans, was het handteeken op het jaarboek, Alhoewel een dertigtal jaren verlopen waren sedert de kolonel deze woorden geschreven had, toch was het voor elken flinken opsmerker eene uitgemaakte zaak dat zij van dezelfde hand kwamen als het handteeken op eenen brief, die Newitt meegebracht had om in geval van nood de vergelijking te kunnen inken.

Hij kon zich niet inhouden hartlijk te lachen bij het overdenken van de groote waldheid die hij Guy en Cyriel bewees zoodat zij er iets van wisten.

Zeer waarschijnlijk was zijn jongen vriend dien hij gedwongen had hem de middelen te verschaffen om dezen belangrijken veldtocht te beginnen, op dit oogen blik bezig met hem in zijn verontwaardiging alle soorten van verwijten en scheldnamen naar het hoofd te slingeren ; Newitt moest voor hem de lafste en hatelijste der verraders zijn.

Newitt glimachte toen hij dacht aan den dienst die hij aan die twee jonge ondankbare deed, en aan het woenige dat hij er voor als loon zou ontvangen.

In die ontsteltenis kwam hij terug in de herberg om den lunch te nemen.

Hij was zeer vrolijk. Hij had wel gewerkt en dit verblijde hem.

Hij bestelde eene flesch goeden wijn en noodigde den braven hotelhouder uit met hem mede te drinken.

eigen goeddunken regelen.

Ook draagt hij zoo weinig mogelijk kleederen en 's avonds gaat hij naakt te bed.

Voor het overige wacht Smith zich wel voor 9 uur 's morgens op te staan.

Gewoonlijk eet hij slechts gekookte haver met melk, gebruikt af en toe een kop thee 's avonds een groot glas koud water. Het grootste genot bekeft hij echter van zijn pijp, aan een glaasje genever en aan een flesch stout.

Dit kan hij slechts eens in de week bekostigen, namelijk Vrijdags als hij zijn pensioentje trekt.

— De Graaf en de Naaister. — IN HET HUWELIJKSBOETJE. — Groote belangstelling heeft in Engeland verwekt, het huwelijk van de 42 jarigen graaf Chedomie Myraovitsj, gewezen minister van Financien van Servie en gewezen gezant bij het Hof van St-James.

Het gerucht doet de ronde, dat de graaf nog nooit in zijn leven zijn sokken goed gestopt heeft gekregen, en hoopt dat hij, door een naaister te trouwen, zich daartoe in de toekomst niet meer zal moeten ergeren.

FRANKRIJK. Noodlottige familielid. — VADER DOOR ZIJN ZOON GEDOOD. — De huizers van een woonst der avenue Georges-Marie te Malakoff, Seine-departement, werden rond 11.30 u. 's nachts gewekt door een hevigen twist, ontstaan in het logist der echtgenooten Knoll en hun 20 jarigen zoon Bernard. Plots hoorde zij losbrandingen, smartkreten en geroep om hulp.

De deur van het logist werd ingebekt en men vond vader Knoll dood op den vloer in een bloedplas uitgestrekt liggen. De ongelukkige had revolverkogels in de borst en in het hoofd gekregen. De zoon zat in een hoek en hield het moordwapen in de hand.

Zes schoten had hij achtervolgelingen op zijn vader gelost. Zonder weerstand liet hij zich aanhouden en opelden : hij verklaarde in zulken staat van opgewondenheid dat het onmogelijk was hem te onderwerpen.

Zijn moeder zelf was zwoerer geschikt door het gebeurde dat zij niet den minsten uitleg kon geven. Voorloopig dus weet men nog niets over de oorzaken van dit gruwelijk drama.

Xe verjaring. — Het is nu tien jaar geleden dat Verdun het schriklijkste bombardement doerstonde, dat ooit in een oorlog werd uitgevoerd. De leges van de Duitschen kroonprins hadden den 21 Februari 1916, ten 2 ure 20 's morgens, de beschieting aangevangen over het noorderlijk front van Verdun. De kracht van dat oorlogsgeweld droef bijzonder op het frontgebied van het bosch van Haumont, het bosch van Cautres en Herbécourt, op een front van 900 meters breed en 150 meters diep. In 6 uren tijds vielen er op dat hoekje grond niet min dan 80.000 hotwitsers van 210 en 305. Gedurende gansch het bombardement verschoot de vijand ongeveer vier miljoen houwtitsers van alle kaliber. Op het front werd alles vernield.

Op eene uitgestrektheid van 40 kilometers was er dood en verwoesting gezegd.

In het bosch van Cautres heeft Zondag namiddag eene betoging plaats gehad voor het graf van kolonel Driand en van zijne jagers, ter herdenking van den heldhaftigen strijd, welke deze daar hebben gevoerd tot den dood. Talrijke afvaardigingen van oudstrijdersbonden waren er aanwezig. M.

M. Montague Newitt was waarlijk zeer vriendelijk in zijnen omgang met zijn minderen.

Na den lunch ging hij op het kleine voetpad bezijden de beek wandelen.

Pier en met lichten stiep op het vruchtige gedachten, stapte hij conig tijd op de smalle baan voort. Eindelijk kwam hij op eene schaduwtijke plaats, waar de varenen nog niet vertrappt en verpleteld lagen. En toch zou Guy Waring ze een twintigtal minuten later zous vinden.

Hij er nog niet lang verweent, toen hij, van den anderen kant, een grooten man de plaats zag naderen, waar hij getoet was. Hij was gekleed in een kostuum dat Newitt, sedert zijn verblijf op Mambury, nog niet gezien had. 't Was Gilbert Gildersleeve!

Hij was gekomen in het gewoen kostuum van eenen spelreiziger, als iemand die zijn verblijf houdt te Iydrig en die, op de boorden der moerassen naar iets schillerachtigs op zoek, bij toeval te Mambury aankomt.

Hij ging dus den advocaat, zijne oude kennis, te gemoet en stak het galhartig de hand toe.

— Mijheer Gildersleeve ! riep hij vol verrassing uit. Ik bedrieg mij toch niet ! neem ! Het kan niemand anders zijn dan gij ! Wel toch ! wat aangename ontmoeting!

Gilbert Gildersleeve bleef in stijve houding voor zijnen gewaanden vijand staan.

Van eene hoogte van zes voet en vier duim zag hij op zijnen tegenstrever neer, en mat hem van top tot teen. Montague Newitt, was zoolals in 't algemeen alle Engelschen tamelijk lang ; maar zijne toedere en zwerijge gestalte geleek een pop als men ze vergeleek met den breedgeschouderden reus die daar voor hem post geat had.

De advocaat stak hem zijne grove hand niet toe ; integendeel, hij verborg die zoo goed mogelijk achter zijnen rug en zag

Ferry, volksvertegenwoordiger, sprak er eens groote redevoering uit, waarin hij den heldenmoed der verdedigers van Verdun verheerlijkte.

— Priesterbelaasteraar veroordeeld. — Voor de rechtbank van Tours is zekere Borderie, bijgenaamd Bréville, verschenen onder beschuldiging van belastingering jegens de geestelijkheid van het bisdom Tours.

De zaak was den 24 Juni 1925 reeds een eerste maal voor den rechter gebracht, t'reville, die niet was verschenen, werd beschuldigd de opsteller te zijn van strooibrieven, waarin de geestelijkheid hevig aangevallen en schandlijk belasterd werd.

Hij werd bij verstek veroordeeld tot twee maanden gevang voorwaardelijk 1000 frank boete en 2000 fr. schadevergoeding jegens het syndicaat der priesters van Indre en Loire, dat zich als burgerlijke partij had aangesteld. Bréville werd toen ook door het parket van Limoges vervolgd voor afzeggelijkerij en uit dien hoofde veroordeeld tot acht maanden gevang. Hij ging in beroep tegen het vonnis van 24 Juni 1925. De rechtbank heeft nu het eerste vonnis bekrachtigd.

DEERLAND. De doode betaalt zijn schuld. — Zekere L. vroeger notaris in de Nederlandische gemeente Buitenvoort, was sedertjals falsticht verklaard en daar er bedriegery was, werd hij tot het gevang veroordeeld. De man had zich over jaren op het leven laten verzekeren voor 80.000 gulden ; de kurotors van het falsticht hebben de premies geregeld betaald. L. komt nu in de gevangenis te sterven en de verzekeringssmaatschappij zal de 80.000 gulden moeten uitbetalen, zoodat dit sommeke te goede zal komen aan de schuldeischers.

De uitkeering ervan zal volgens schatting, ruim 20 per honderd van de verdorinten bedragen. Een echt outenkange dus voor de schuldeischers, die er zich zeker niet zullen aan verwaagt hebben.

RUSLAND. De Russische moordenaars. — LAFTE OVERVAL — VERSCHIEDENE DOODEN. — De Russische reede moordenaars hebben te Voronezh, in Zuid-Rusland, een echt bloedbad aangericht tusschen brave gelovige menschen, die uiting wilden geven aan hun goddienstan.

In gezegde stad werd sinds onbegrijpelijke jaren een Mariabedeld vercoerd, staande in de kathedraal waaraan vele wonderdaden toegeschreven werden. De sovjet-overheden konden maar niet verkopenpen dat, ondanks hunne bestendige werking om het geloof uit de harten van de menschen te rukken, de vereering van het Mariabedeld bleef voortduren.

Toen dezen dagen aangekondigd was dat eene talrijke menigte processiegevoers naar de kathedraal zou gaan, riepen de overheden de oppie op. De oppie zijn een soort soldaten, die ook optreden als politiemannen ; het zijn allen van de ruwste kerels, echte verdierlijk menschen, die blindelings alle bevelen uitvoeren en die belust zijn op moord.

De oppie dus trok ingehijg naar de kathedraal ; de soldaten namen het beeld van zijn voetstuk om het te verwijderen.

Zij kwamen er mede buiten op het oogen-

val misprijzend medelijden neder op het ellendig schepsel, dat glimlachend naar hem toe kwam. Een grijskleed speelde om zijn lippen en met stronge stem vroeg hij : — Wat doet gij hier Newitt ? Dat ou ik wilen weten. Wat moet gij hier te Mambury komen doornuffelen ?

— Doornuffelen ! herhaalde Newitt, terwijl hij ten hoogste verbaasd eenen stap achteruit sprong. Wat wilt gij daarmee zeggen, bid ik u, Mijheer Gildersleeve ?

Ik versta u niet — de slag was behendig toegebracht om de uitwerkelles herten zich dan ook niet waekten ; de welskerende ruwheid van den gevreesden advocaat had Newitt ontmaskerd ; — wie durft zeggen dat ik ergens snuffelen ga ?

— Ik zeg het ; ik zeg en weet het ; en voor mij zult gij het niet loechenen, ellendeling ! Dezen morgond waart gij in de kerk om te boeken te doorzoeken. Gij durft mij zelfs met uwe schijnheilige oogen niet aanzien, gij durft niet zeggen dat gij er niet waakt. Ik heb u gezien en weet dat gij in die boeken gevonden hebt wat gij zocht, want gij hebt een overdreven drinkpenning aan den bediende gegeven. Welnu, wat is er ? O, tracht mij maar niet te onderbeden, hang den onbeschaamde niet uit, dat zou op mij toch geen naam wat hebben ; Montague Newitt, hoor wat ik zeg ; ik wil niet getergd worden !

En de gepierde raadgever der koningin plantte zich als een boom dwars over den weg ; geen middel meer van uit die diem te geraken.

O ja, heraan mij, ik weet wat er van de zaak is en aanvaard goene uit-luchtelis.

Zeg mij nu, welk ellendig gebruik gij schikt te maken van hetgeen gij dezen morgond ontdekt hebt ?

Door dozen onverwachten aanval gansch uit zijn lood geslagen, week Montague Newitt eenen stap achteruit.

— Ik versta niet hoe die zaak u aanbelangen kan, Mijheer Gildersleeve, lispelde

blik dat de processie aan de poort der kathedraal verscheen.

De gelovigen, de onteering ziende, wilden het beeld aan de soldaten ontnemen.

Daarop gaf de aanvoerder van de soldaten bevel het vuur te openen op de menigte, wat onmiddellijk gedaan werd.

Negen menschen bleven ter plaatse dood en vijftien anderen werden met erge kwetsuren weggedragen.

De verontwaardiging over dat gruwelstuk aangewakend. De overheden hebben talrijke afdelingen van de oppie naar Voronezh ontboden, daar er zovoel gisting is in de gemoederen. De bevolking wil, kost wat kost, getrouw blijven aan het geloof der vaderen en het bloed dat vergoten werd heeft den diepen godsdienstzin zoo mogelijk nog doen toenemen.

DUITSCHLAND. Hoe Duitschland zijne Nijverheid heropbeurt. — De Reichsregering is van zin aan de nijveraars, die naar Rusland uitvoeren, een krediet van 300 miljoen mark-goud toe te staan, daar Rusland niet genegen is andere koopten te sluiten, dan deze die op twee tot vijf jaar betaalbaar zijn. Vertigt ten honderd der risico's zullen door de nijverheid en de banken gedragen worden, vijf en dertig ten honderd door de Reich en vijf en twintig ten honderd door de Duitse Bondstaaten.

Er is namelijk sprake eener levering van machienen en buizen aan de Russische petroolnijverheid, voor eene waarde van ongeveer 100 miljoen mark.

Eindelijk, die Duitse kolonijnen zullen uitvoerpremies van 70 tot 80 miljoen mark-goud genieten, die hen zouden toelaten hunne kolien op de wereldmarkt te brengen aan voldoende voorwaarden om zegerverend tegen de Engelsche kolien te kunnen mededingen.

Men schat dat het Reichsregerement een half miljard mark-goud beschikbaar heeft voor de heropbeurt der Duitse nijverheid.

STAD BRUSSEL. 7e Officieele Jaarbeurs van Brussel

Men heeft aan het inrichtingscomitee van de Officieele Jaarbeurs van Brussel veelvuldige en gelukkige ondernemingen te danken. Zoo wordt door beoeld comitee sedert eenige jaren een jaarboek uitgegeven met de lijst van alle Belgische nijveraars gerangschikt per specialiteit en deze zijn ten getale van 2400.

Het is een boekdeel van 850 bladzijden, dat in zevental talen verscheint. Het is verspreid over de geheele wereld, hij kosteloos ter lezing bij alle Belgische Konsularis agenten in het buitenland, in de Kamers van Koophandel, aan boord van de pakketbooten der groote internationale scheepvaartlijnen, kortom het is de echte officieele gewijzigter ten gebruik van iedereen, die ernstige handelsbetrekkingen in België wenscht aan te knooopen.

Dit boekdeel, dat een kostbare medewerker is geworden en onmisbaar is, kan men zeggen, voor ieder nijveraar of handelaar, wordt te koop aangeboden tegen den prijs van 25 Belgische frank, voor het buitenland 30 fr. vracht inbegrepen.

hij op verontschuldigenden toon.

Ik men het recht te hebben, eene familiezaak, die voor mijne vrienden af voor mij van het hoogste belang is, op te lossen, zooder aan u de toelating te vragen.

Gilbert Gildersleeve wierp een vroelijken blik op hem.

— Voor uwe vrienden en voor u te geven, riep hij uit. Wat ellendige aardworm, domme verwaande kerel, gij hebt dus nog de stommtheid om mij te zeggen welk uw doelwit is ! Nu nog wilt gij mij doen toeven, nu nog ? Nu gij hier gansch alleen voor mij staat ! Ellendige schurk ! noot had ik van iemand, zelfs niet van u, dergelijke stommtheidigheid verwacht.